

Ad § 32.

Bestemmelserne i § 32 tillægges følgende almindelige Bemærkninger anført at muliggøre det for Kommuner udenfor København at nøjes med betydelig mindre Apparat end af Københavns Kommunalbestyrelse ønsket med Hensyn til Boligrettens Størrelse m. m.

Ad § 33.

Hvad angaar Lempelser med Hensyn til § 33 b. er navnlig sigtet til, at en Kommune muligt kunde ønske Adgang til at fastsætte Kontrol som i § 26 nævnt med Mellemmænd ved Udlejning uden at nære noget Ønske om at autorisere eneberettigede Mæglere til saadan Mellemandsvirksomhed.

Ad § 34.

Denne Paragraf er begrundet ved, at i en Kommune, hvori der senest har været »frie Forhold« paa Lejeomraadet, vilde det kunne virke mindre heldigt, om Lejen pr. 1. November 1924 skulde lægges til Grund i samme Grad som i § 16. Thi i saadanne Kommuner vil det oftere kunne forekomme, at Overenskomster, der er indgaaet om Lejeforhøjelse, er sket under Paavirkning af en Tvangssituation end i Kommuner, hvori Lejerne har været beskyttet imod Opsigelser.

Ad § 35.

Bestemmelsen er tænkt at kunne faa Betydning for Nabokommuner, f. Eks. København og Frederiksberg, en Købstad med omliggende Landdistrikter eller for flere Kommuner i en fælles Retskreds. Den forudsætter, at der kan opnaas Enighed mellem de vedkommende Kommunalbestyrelser om en Fællesordning.

Ad §§ 36 og 37.

I disse Paragraffer er i det væsentlige foreslaaet, at de nugældende »kommunale Kontrolforanstaltninger« med Hensyn til Forbud mod Lejeforhøjelser og Opsigelser forbliver bestaaende, indtil de enten udløber ifølge de den nugældende Lovgivning, eller de overflødiggøres derved, at Boligret oprettes i Henhold til den nu foreslaaede Lov. Udløbsfristen efter den nugældende Lov er enten Foraaret 1925 eller Foraaret 1926 (efter som Huslejenævn bortfaldt i Kommunen i 1923 eller 1924); hvor Foranstaltningerne saaledes bortfalder Foraaret 1925 (nemlig for Opsigelser 1. April 1925, for Lejeforhøjelser 1. Maj 1925), vil det være vanskeligt at faa Bolig et oprettet inden denne Udløbstid, hvorfor man i § 37, 2. Stk., har givet Adgang til Forlængelse af denne Frist indtil 31. December 1925.

Da Kontrolforanstaltningerne som nævnt foran i de almindelige Bemærkninger paa Grund af deres absolutte Karakter ikke virker aldeles heldigt, men da de paa den anden Side, som det vil ses, kun skal gælde en begrænset Tid endnu, har man foreslaaet en Modifikation i dem paa det Punkt, hvor det skønnedes mest paakrævet, nemlig ved Installationer i vedkommende Ejendom (§ 36). Ifølge denne Bestemmelse, som kommer til at gælde, hvis Kommunalbestyrelsen ønsker det, kan Lejeforhøjelse i Tilfælde af Installationer fastsættes af Underretten enten, naar Overenskomst derom er afsluttet mellem Ejer og Lejer, eller naar Lejeren modsætter sig Overenskomsten, men Underretten finder Installationen og den dermed forbundne Lejeforhøjelse ønskelig. Som Forholdet er i Øjeblikket, støder den Slags Installationers Gennemførelse paa Hindring, idet Kontrolforanstaltninger absolut forbyder Lejeforhøjelse, hvad enten Lejeren er enig i Forhøjelsen eller ikke; dette har vist sig at fremkalde Vanskeligheder blandt andet ved Installation af W. C. i Kommunen.